R5259

Individual Claims for Retribution

சரியான தண்டனைக்கான தனிப்பட்டவரது கோரிக்கைகள்

"இவர்கள் மேல் இந்த பாவத்தை சுமத்தாதிரும்."- அப்போஸ்தலர் 7:60

பரிசுத்த ஸ்தேவான் தான் பலியாகும் போது, "ஆண்டவரே, இவர்கள் மேல் இந்த பாவத்தை சுமத்தாதிரும்" என்று கூறினார். அவர் தன்னை கொல்லுகிறவர்களை எப்படி கையாள வேண்டும் என்று தேவனுக்கு உத்தரவிட்டார் என்று இதை நாம் புரிந்துகொள்ளக்கூடாது. அல்லது இந்த ஜனங்களின் சகல பாவங்களையும் மன்னிக்க வேண்டும் என்று மன்றாடினார் என்று நாம் நினைக்கக்கூடாது. "இந்த பாவத்தை இவர்கள் மேல் சுமத்தாதிரும்" என்று இந்த விஷயத்தை நாம் சுருக்க வேண்டும்.

பரிசுத்த ஸ்தேவானைப் பொருத்தவரை, சரியான தண்டனைக்கான நீதியின் மேல் எந்தவித விசேஷித்த கோரிக்கையும் இருந்ததில்லை. இப்படி யாராவது கோரியிருக்கிறார்களா என்ற கேள்வி எழுகிறது. அநியாயமாக பாடுபடுகிறவர்கள் சரியான தண்டனையை கோருவதாக தெரிகிறது என்பதே இதற்கு பதில். நமது பொதுவான நீதிமன்றங்களில் சில குற்றங்களும், அநீதியான செயல்களும் கவனத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. சம்பந்தப்பட்ட தனி நபர் குற்றம் சாட்டவில்லை என்றால் மற்றவர்கள் யாரும் தொடப்படவே மாட்டார்கள்.

பரிசுத்த ஸ்தேவானின் விஷயத்தில் அவருக்கு தீங்கிழைத்தவர்களுக்கு எதிராக குற்றம் சாட்டப்படுகிறது என்று நாம் புரிந்து கொள்ளுகிறோம். அவர்கள் முன்னரே, மானிட குடும்பத்தின் அங்கத்தினராக ஆதிபாவங்களினால் கறைபட்டிருந்தார்கள். அவர்கள் முன்னரே மரண தண்டனைக்கு கீழாக இருந்தார்கள். அவர்களது பாவங்களுக்காகவும் உலகத்தின் பாவங்களுக்காகவும் மீட்கும் பொருளை கொடுக்கிற வேலையை கர்த்தராகிய இயேசு முன்னரே கொடுக்க ஆரம்பித்திருந்தார். தேவன் தமது நேரத்திலும் வழியிலும் இந்த பாவிகளை நியாயந்தீர்ப்பார். ஆகவே அவர்கள் செய்த தீமையான குற்றங்களுக்கு ஏற்றாற்போல் நீதியான கூலியைப் பெறுவார்கள்.

இயேசுவின் எந்த ஒரு சரீர அங்கத்தினருக்கு எதிரான குற்றங்கள் பிராயசித்தம் பண்ணப்பட வேண்டும் என்று அவர் அறிவிக்கிறார். கர்த்தரின் பிள்ளைகளில் ஒருவருக்கு கெடுதல் செய்தல் தேவனுடைய பார்வையில் குறிப்பாக தீமையாகவும் தண்டனைக்குரியதாகவும் இருக்கிறது. ஏனெனில் இவர்கள் தேவனுடன் ஒரு விசேஷித்த உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் உலகமானது இந்த தெய்வீக நீதியின் பாதுகாப்பிற்கு வெளியே இருக்கிறது.

வேதாகமத்தின் பொதுவான மொழிபெயர்ப்பில், "பிதாவே, இவர்களுக்கு மன்னியும் தாங்கள் செய்வது இன்னதென்று அறியாதிருக்கிறார்களே" என்று கர்த்தர் சொன்னதாக சொல்லப்பட்ட வார்த்தைகள் கிரேக்க பூர்வீக பிரதியில் காணப்படவில்லை. இப்படிப்பட்ட ஜெபத்தை நமக்காக ஏறெடுப்பதைப் பார்க்கிலும் அது இயேசுவுக்கு கடினமானதாக இருந்திருக்கும். ஏனெனில் மனிதனுக்குள் என்ன இருக்கிறது என்பதை அவர் அறிவார் என்று வேத வாக்கியங்கள் அறிவிக்கின்றன. நாம் அறியோம்: நாம் மனிதனைப் பற்றி ஏறெடுக்கும் ஜெபம் இயேசு ஏறெடுக்கும் ஜெபத்திற்கு மிகவும் வேறானதாக இருக்கும். ஆகையால் பரிசுத்த ஸ்தேவானின் வார்த்தைகளை நினைக்கும் பொழுது இந்த வார்த்தைகளை நாம் கவனிக்காமல் விட்டுவிட வேண்டும்.

பிரமாணத்திற்கு கீழாக பொதுவான மற்றும் விசேஷித்த உரிமைகள்

அப்படிப்பட்ட ஒரு ஜெபத்தை ஏறெடுப்பதில் பரிசுத்த ஸ்தேவானின் உரிமையும் கடமையும் எந்த அளவுக்கு இருந்தது என்று நாமே கேட்டுக்கொள்கிறோம். அவர் அப்போஸ்தலர்களில் ஒருவராக இருந்திருந்தால், இந்த கேள்வியை கேட்டிருக்கமாட்டோம். அவர் சரியாக ஜெபித்தார் என்று எண்ணியிருப்போம். வேத வாக்கியங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள இந்த வார்த்தைகள் நம்மை போன்ற ஒருவரிடமிருந்து வந்தது என்ற உண்மையைத் தவிர வேறு எதையும் நிரூபிக்கவில்லை.

நமது பொதுவான சட்டத்தில் இந்த கொள்கை இருப்பதாக தெரிகிறது. ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட நபரும் சட்டத்தின் பொதுவான உரிமைகளோடு கூட சில உரிமைகளை பெற்றிருப்பதாக தெரிகிறது, இந்த சில விசேஷித்த உரிமைகளை சந்தர்ப்பம் வந்தால் அதை அவர் கேட்கலாம் அல்லது கேட்காமல் விடலாம். பரிசுத்த ஸ்தேவான் விஷயத்தில் நீதியின் உரிமை கோரலை தள்ளுபடி செய்ய உரிமை பெற்றிருந்து அப்படியே செய்தார் என்ற நாம் புரிந்து கொள்ளுகிறோம். "நான் எந்த எதிர்ப்பும் தெரிவிக்கவில்லை. என் பட்சத்தில் பழிவாங்கும்படி கேட்கவில்லை" என்று அவர் கூறியிருந்தது போல் இருக்கிறது

பிறகு, பழிவாங்கும்படி கேட்கிற உரிமையை அவர் பெற்றிருந்தாரா என்கிற கேள்வி எழுகிறது. இல்லையென்று நாங்கள் நினைக்கிறோம். நமது கர்த்தரின் அறிவுரையாவது: "ஆகையால் உங்கள் பிதா இரக்கமுள்ளவராயிருக்கிறது போல நீங்களும் இரக்கமுள்ளவர்களாயிருங்கள்." (லூக்கா 6:36) ஆனால் நீதியின் பொதுவான கொள்கைகளை பொருத்தவரையில் நாம் தலையிடக் கூடாது. பரிசுத்த ஸ்தேவான் "பரலோகப் பிதாவே அவர்களை பழிவாங்கும்படி நான் கேட்கவில்லை. எனக்கு விரோதமாக அவர்கள் செய்த இந்த பாவத்திற்கு அவர்களை விசேஷமாக பொறுப்பாக்க வேண்டாம்" என்று கூறுவது போல அவரது ஜெபம் மிகவும் சரியான வரையறைக்குள் இருந்தது.

சத்தியத்தின் மேலுள்ள அக்கறையை பாதுகாத்தல் ஒரு கடமை

நமது சத்துருக்களை சிநேகிக்கும்படியும் நம்மை வெறுக்கிறவர்களுக்கு நன்மை செய்யும்படியும், நம்மை நிந்திக்கிறவர்களுக்கும் துன்பப்படுத்துகிறவர்களுக்காகவும் ஜெபிக்கும்படியும் நமது கர்த்தரால் அறிவுறுத்தப்படுகிறோம். அப்படியானால் நீதிக்காக முறையிடுவது எப்பொழுது நமது உரிமையாக இருக்கும் என்ற கேள்வி எழுகிறது. "பிதாவே, அவர்களை மன்னியும், நான் அவர்களை மன்னிக்கிறேன்" என்று எப்பொழுதும் சொல்ல வேண்டுமா? நீதிமன்றம் அவர்களுக்கு எதிராக எதுவும் செய்யக்கூடாது என்று நாம் விரும்ப வேண்டுமா? இல்லை. கர்த்தருக்கான காரியங்கள் அதில்

ஈடுபட்டிருந்தால் சத்தியத்தை பாதுகாக்கிறதற்காக ஏதாவது சொல்வது நமது கடமையாக இருக்கிறது. ஆனால் நமது சொந்த காரியங்களில் அல்ல.

உலகமானது நமது நோக்கத்தை நிச்சயமாக புரிந்து கொள்ளாது. ஏனெனில் அவர்கள் தங்கள் சொந்த காரியங்களைத் தவிர வேறு எதற்கும் செயல்பட மாட்டார்கள். இதன் விளைவாக நாம் நமது சொந்த காரியங்களுக்காக செயல்பட்டதாக நினைப்பார்கள். ஆனால் நாம் நமது உலக உரிமைகளை, அர்ப்பணம் செய்யும் போது விட்டுவிட்டோம். அதாவது நமது நீதியான அனைத்து பூமிக்குரிய உரிமைகளையும் விட்டுவிட உடன்படிக்கை பண்ணினோம். இதுதான் நமது உடன்படிக்கையின் சாராம்சம்.

கர்த்தருக்கான காரியங்கள் அங்கே ஈடுபட்டிருந்தால் சத்தியத்தின் நன்மைக்காக நாம் செயல்படுவது நமது கடமையாகிறது. ஏனெனில் சத்தியத்திற்கு விரோதமான காரியங்கள் அங்கே தடுக்கப்படும். அப்போஸ்தலர் பலியின் காரியத்தில் நீதிமன்றத்தில் இந்த கொள்கையின் விளக்கத்தை நாம் பார்க்கிறோம். மாயவித்தைக்காரன் எலிமா என்பவனிடம் அரண்மனையில் அப்போஸ்தலர் பவுல் கூறினதாவது: "... பிசாசின் மகனே... கர்த்தருடைய செம்மையான வழிகளை புரட்டுவதில் ஓயமாட்டாயோ? .. சிலகாலம் சூரியனைக் காணாமல் குருடனாயிருப்பாய்." (அப்போஸ்தலர் 13:10,11) இந்த காரியங்களில் கன்னானாகிய அலெக்சந்தர் காரியத்தில் அப்போஸ்தலர் பவுல் சொந்த பழிவாங்குதலை தேடவில்லை என்று நாம் உறுதிப்படுத்துகிறோம்.

இந்த மனபக்குவமே நமது வாழ்க்கையின் எல்லா காரியங்களிலும் இருக்க வேண்டும். எதிர்க்கிறவர்களுக்கே எதிராக ஏதாவது செய்யப்பட்டால் அது அப்போஸ்தலர் எடுத்த மார்க்கத்தில் காண்பிக்கப்பட்ட அதே ஆவியில் செய்யப்பட வேண்டும். நாம் கிருபையிலும் அறிவிலும் வளர்வதால் நாம் கருணையின் ஆவியில் – மன்னித்தலில் அபிவிருத்தி அடைகிறோம் என்பதை நாம் அனைவரும் காண்கிறோம். அது இருக்க வேண்டிய பிரகாரம் இது இருக்கிறது. தேவனைப் பற்றிய மாபெரும் அறிவு, கிறிஸ்துவின் சாயலுக்கு ஒப்பான குணலட்சண அபிவிருத்தி, நம்மை அதிகமான பரோபகாரியாகவும், மன்னிக்கிறவர்களாகவும் ஆக்க வேண்டும்.

அதிக அநீதிக்கு உண்மையான காரணம் அறியாமை

கர்த்தர் ஒரு தெளிவான சத்திய அறிவைக் கொடுத்து நம்மை ஆசீர்வதிக்கிறார். நாம் சத்திய அறிவுக்குள் வரும்போது அது உலகின் மேல் இரக்க உணர்வைத் தருகிறது. நாம் அனைவரும் விழுந்து போனவர்கள். ஆனால் அப்போஸ்தலர் கூறுகிறதாவது: "கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்தினாலும், நமது தேவனுடைய ஆவியினாலும் கழுவப்பட்டீர்கள், பரிசுத்தமாக்கப்பட்டீர்கள், நீதிமான்களாக்கப்பட்டீர்கள்." (1 கொரிந்தியர் 6:11) கழுவப்படாத பரிசுத்தமாக்கப்படாத, நீதிமான்களாக்கப்படாத மற்றவர்கள், சொல்லப்போனால் கசப்பாக பையில் இருக்கிறார்கள்.

உலகில் செய்யப்பட்ட தீமையான செயல்களைப் பார்க்கும் பொழுதும், சரித்திர ஏடுகளை பின்னோக்கிப் பார்க்கும் பொழுதும் குற்றம் செய்கிற பெரும்பாலோர் அவர்கள் அப்படி செய்வதற்கான காரணம் காரியங்களில் சம்பந்தப்பட்ட கொள்கைகளை உணர்ந்துகொள்ளாததே ஆகும் என்பதை நாம் காணக்கூடும். பரிசுத்த பேதுரு பரிசுத்த ஆவியினாலே ஏவப்பட்டு பேசும் போது, இஸ்ராயேல் ஜீவாதிபதியை அறியாமையினால் கொலை செய்தார்கள் என்று கூறினார். (அப்போஸ்தலர் 3:15,17) பரிசுத்த ஸ்தேவானை கல்லெறிந்து கொள்ளும்படி சனகரின் கட்டளையை கொடுத்த பரிசுத்த பவுல், தான் அறியாமையினாலும் குருட்டுத்தனத்தினாலும் இதை செய்ததாகக் கூறினார். இன்னும் அவர் தேவனுக்கு ஊழியம் செய்வதாக நினைத்ததாக கூறினார்.

கடந்த காலங்களில் நடந்த இவைகள் எல்லாம் உண்மையாயிருக்குமானால் முற்றிலுமாக அதே கொள்கையே இப்பொழுதும் நடைமுறையில் தனித்தனியாக இருக்கிறது என்று நாம் நினைக்கக் கூடாதா? கர்த்தர் இந்த காரியங்களை தடுக்கக் கூடியவராக இருக்கிறார். மேலும் ஏற்ற காலத்தில் அதைச் செய்வார். அவர் ஏற்ற காலத்தில் திரையை நீக்கி, வெளிச்சம் பிரகாசிக்கும்படி செய்வார். ஏற்ற காலம் இன்னும் வரவில்லை. சபையானது கிறிஸ்துவின் பாடுகளை இன்னும் நிறைவு செய்யவில்லை.

பாடுகளின் பாத்திரத்தில் நமது பங்கு

நாம் பானம் பண்ணவேண்டிய பாத்திரத்தை தேவன் ஊற்றினார் என்பதை நாம் உணர்ந்து, கிறிஸ்துவின் பாடுகளில் நாம் பங்கு பெறுவதில் களிகூரவும், குறைகூறாத கீழ்ப்படிதலிலும், சாந்தத்திலும் நமது பங்கை பெறவும் வேண்டும். நாம் நமது சத்துருக்களை சிநேகித்து, அவர்களுக்கு தீங்கு செய்ய நினைக்காதிருந்தால், ஆனால் மாறாக, அவர்களது புரிந்து கொள்ளும் கண்களை திறந்து, அவர்களுக்கு நன்மை செய்தால், நாம் சரியான ஆவியை பெற்றிருக்கிறோம். அவர்களுக்கு தீங்கு செய்ய வேண்டும் என்ற விருப்பம் நாம் கர்த்தரின் ஆவி இல்லாதிருக்கிறோம் என்பதை நிரூபிக்கும். கெட்ட ஆவியை பெற்றிருப்பதாக ஒருவர் கண்டால் இன்னும் அதிகமாக கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை அறிவார். ஆனால் இந்த காரியத்தில் தன்னிடத்தில் கர்த்தரின் ஆவி இருப்பதற்கான ரூபகாரத்தை கண்டால் அவர் களிகூரலாம்.

நம்மை துன்பப்படுத்தி அவதூறாய் பேசி, தீங்கு செய்கிறவர்கள் சீக்கிரத்தில் தாங்கள் வெட்கப்பட்டு போவதை காண்பார்கள். வேத வாக்கியங்கள் கூறுகிறதாவது: "என் நாமத்தினிமித்தம் உங்களை பகைத்து, உங்களை அப்புறப்படுத்துகிற உங்கள் சகோதரர் கர்த்தர் மகிமைப்படுவாராக என்கிறார்களே; அவர் உங்களுக்கு சந்தோஷம் உண்டாகும்படி காணப்படுவார்; அவர்களோ வெட்கப்படுவார்கள்." (ஏசாயா 66:5) இயேசு வெளிப்படும் போது அவர்கள் பார்த்து அவர்கள் வெட்கப்பட்டுப் போகும் காலமாக அது இருக்கும். "அவர் வெளிப்படும் போது நாம் அவருக்கு ஒப்பாயிருப்போம்." ஆகையால் நமது சத்துருக்களை பழி வாங்குவது எதிர்காலத்தில் இருக்கும். நமது பழிவாங்குதல் என்பது அவர்களுக்கு நன்மை செய்வதாக இருக்கும். நமக்கு எதிராக அவர்கள் செய்கிறதற்குத்தக்கதாக அவர்கள் மிகவும் வெட்கப்பட்டு போகத்தக்கதாக நாம் அவர்களுக்கு நன்மை செய்வோம்.